

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา แรงจูงใจ ปัญหา เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงจูงใจกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาสมทบในศาลเยาวชนและครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้พิพากษาสมทบในศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลในเขตสำนักศาลยุติธรรมประจำภาค 1 จำนวน 195 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และสถิติทดสอบไค – สแควร์

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิพากษาสมทบมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับมาก ในขณะที่เห็นด้วยระดับปานกลางกับปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ร่วมเป็นองค์คณะพิจารณาคดีในศาลและโอกาสแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประชุมผู้พิพากษาสมทบทั่วประเทศทุกครั้ง ด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาสมทบ พบว่า มีเพียงสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ทำให้มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาสมทบ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลักษณะของงาน การได้ช่วยเหลือสังคม และความก้าวหน้าในสังคม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาสมทบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการได้รับการยกย่องทางสังคม ความสำเร็จในชีวิตครอบครัว และการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้พิพากษาสมทบ ได้แก่ การอ่านสำนวนคดีก่อนปฏิบัติงาน ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนการปฏิบัติงาน บทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และการได้รับสิ่งตอบแทน

The purpose of the research was to 1) examine motivation and problems concerning the performance of the magistrates; 2) compare personal factors and motivation; and 3) investigate the relation between motivation and performance of the magistrates. The sample group consisted of 195 magistrates of the Juvenile and Family Court, Region 1. The research instrument was a questionnaire. Statistical analysis was performed in terms of percentage, arithmetic mean, standard deviation, one-way analysis of variance (ANOVA) and the Chi-Square test.

The findings indicated that the magistrates' motivation in performing duties was at a high level, whereas the problems concerning performance and opportunities to exchange opinions and suggestions in every conference of the magistrates in Thailand were at a moderate level. As for personal factors and motivation for performing duties, it was found that the magistrates' different marital status affected their motivation for performing duties with a statistically significant level of .05. Motivation and performance were not statistically found to be related when they were considered as a whole. However, at the individual level awareness of social contribution and social advancement were in correlation with motivation for performance with a statistically significant level of .05. Furthermore, such factors as social recognition, family success, and influence on others were not statistically found to correlate with motivation.

The magistrates' operational problems included insufficient time for reading case statements before performing a duty, insufficient knowledge of relevant law, work operation procedure, roles and duties in practice, and rewards and benefits.